Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (üheksas koda)

4. juuni 2015 *

Juurdepääs dokumentidele — Otsus 2004/258/EÜ — 15. veebruari 2012. aasta vahetusleping Kreeka ning Euroopa Keskpanga (EKP) ja eurosüsteemi riikide keskpankade vahel — Lisad A ja B — Juurdepääsu osaline keelamine — Avalik huvi — Liidu ja liikmesriigi rahapoliitika — EKP ja eurosüsteemi riikide keskpankade finantsseisund — Liidu finantssüsteemi stabiilsus

Kohtuasjas T-376/13,

Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein, asukoht Kiel (Saksamaa), esindajad: advokaadid O. Hoepner ja D. Unrau,

hageja,

versus

Euroopa Keskpank (EKP), esindajad: A. Sáinz de Vicuña Barroso, S. Lambrinoc ja K. Laurinavičius, keda abistasid advokaadid H.-G. Kamann ja P. Gey,

kostja,

mille ese on nõue tühistada hagejale EKP presidendi kirjas edastatud EKP 22. mai 2013. aasta otsus, millega viimane jättis osaliselt rahuldamata taotluse tutvuda „Exchange agreement dated 15 February 2012 among the Hellenic Republic and the European Central Bank and the Eurosystem NCBs listed herein" (15. veebruari 2012. aasta vahetusleping Kreeka Vabariigi ning Euroopa Keskpanga ja lepingus nimetatud eurosüsteemi riikide keskpankade vahel) lisadega A ja B,

ÜLDKOHUS (üheksas koda),

koosseisus: koja esimees G. Berardis, kohtunikud O. Czúcz (ettekandja) ja A. Popescu,

kohtusekretär: ametnik J. Weychert,

arvestades kirjalikus menetluses ja 10. detsembri 2014. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: saksa.

otsuse

Vaidluse taust ja vaidlustatud otsus

1 Tulenevalt pingetest finantsturgude teatud segmentides, eelkõige euroala riikide teatud võlakirjaturgudel, otsustas Euroopa Keskpank (EKP) 10. mail 2010 ja kuulutas avalikult välja, et tuleks luua ajutine väärtpaberituruprogramm rahapoliitika ülekandemehhanismi asjakohase toimimise taastamiseks; sellega peetakse silmas protsessi, millega mõjutatakse rahapoliitiliste otsustega majandust üldiselt ja eraldi hinnataset.

2 EKP võttis 14. mail 2010 vastu otsuse 2010/281/EL väärtpaberituruprogrammi loomise kohta (EKP 2010/5) (ELT L 124, lk 8). Väärtpaberituruprogramm (*Securities Markets Programme*, edaspidi „SMP") võimaldas EKP-l ja eurosüsteemi riikide keskpankadel (edaspidi „RKP-d") otseselt sekkuda euroala avaliku ja erasektori võlaväärtpaberite turu toimimisse.

3 SMP viidi ellu eurosüsteemi portfelli valitsejate poolt, kes ostsid järelturul eurodes nomineeritud riigivõlakirju. SMP raames ostis EKP 2010. aasta maist 2011. aasta märtsini ja 2011. aasta augustist 2012. aasta veebruarini riikide, eelkõige Kreeka, võlakirju.

4 15. veebruari 2012. aasta vahetuslepinguga, mille sõlmisid Kreeka Vabariik ning EKP ja selles lepingus nimetatud eurosüsteemi RKP-d (edaspidi „vahetusleping"), vahetasid EKP ja eurosüsteemi RKP-d neile kuuluvad Kreeka riigivõlakirjad uute Kreeka riigivõlakirjade vastu. Viimaste osas kehtis sama nominaalväärtus, nominaalne intressimäär, intresside maksekuupäev ja tagasiostu kuupäev kui esialgsete Kreeka riigivõlakirjade suhtes.

5 2012. aasta märtsis restruktureeriti Kreeka riigivõlakirjad erainvestorite Kreeka riigivõla restruktureerimisse kaasamise raames. See restruktureerimine ei puudutanud EKP-le ja RKP-dele kuuluvaid eespool punktis 4 nimetatud uusi Kreeka riigivõlakirju. Hageja Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein (Schleswig-Holsteini liidumaa hambaarstide koja pensionikindlustus), kellele kuuluvad Kreeka riigivõlakirjad ja kes ei nõustunud erainvestorite kaasamisega, esitas enda nõuded Kreeka Vabariigi vastu hagimenetluses. Ta on seisukohal, et hagi lahendamisel omab erilist tähtsust küsimus, millises mahus kuulusid EKP-le ja eurosüsteemi RKP-dele Kreeka riigivõlakirjad erainvestorite kaasamise raames toimunud Kreeka riigivõlakirjade restruktureerimise ajal.

6 EKP otsustas 6. septembril 2012 SMP lõpetada. Ta teatas, et SMP-ga lisatud likviidsus absorbeeritakse jätkuvalt nagu varem ja olemasolevaid väärtpabereid hoitakse SMP portfellis kuni tähtaja lõppemiseni. Ka andis ta teada rahapoliitiliste otsetehingute tehnilised üksikasjad riigivõlakirjade järelturul (*Outright Monetary Transactions*, edaspidi „OMT"), mis kujutavad endast võimalikke tulevikus võetavaid rahapoliitilisi meetmeid.

7 Hageja palus 15. märtsi 2013. aasta kirjas EKP-lt, et tal lubataks tutvuda vahetuslepingu „lisaga".

8 EKP vastas sellele taotlusele 16. aprilli 2013. aasta kirjas. Ta täpsustas, et vahetuslepingul on muu hulgas lisad A ja B ning kirjeldas nende sisu. Lisa A kohta märkis EKP kõigepealt, et seal on antud tabelina EKP ja eurosüsteemi RKP-de poolt SMP raames omandatud Kreeka riigivõlakirjad. Sellesse tabelisse kuulub neli tulpa, milles on toodud võlakirjade kirjeldus, nende tunnuskood, SMP kogumaht ja asukoht. EKP näitas samuti ära lisas A toodud Kreeka riigivõlakirjade koguväärtuse, milleks on 42 732 860 000,00 eurot. Seejärel selgitas ta, et lisa B koosneb kahest osast. I osas on kindlaks määratud Kreeka uute riigivõlakirjade finantstingimused ja sellesse kuulub viis tulpa, millest neli sisaldavad samu andmeid kui lisa A ja viiendas on toodud nominaalväärtus eurodes. Lisas B toodud Kreeka uute riigivõlakirjade nominaalväärtus on samuti 42 732 860 000,00 eurot. II osas on esitatud Kreeka uute riigivõlakirjade muud tingimused, nagu näiteks intressi arvutamise alus, intressi maksmise

kuupäev, maksmise koht, kurss, kauplemine jne. Lisaks selgitas EKP, et Kreeka uutele riigivõlakirjadele kehtis sama nominaalväärtus, nominaalne intressimäär, intresside maksekuupäev ja tagasiostu kuupäev kui esialgsete Kreeka riigivõlakirjade suhtes ja need ei kuulu nende võlakirjade hulka, mis restruktureeriti erainvestorite kaasamise raames. Osas, milles hageja soovis tutvuda lisades A ja B sisalduva detailsema ja eraldi liigitatud teabega, jättis EKP hageja taotluse rahuldamata.

9 19. aprillil 2013 esitas hageja EKP-le kordustaotluse, milles ta piiritles enda taotluse sooviga tutvuda vahetuslepingu lisadega A ja B.

10 22. mail 2013 saatis EKP väljavõtted vahetuslepingu lisadest A ja B, mis kinnitavad 16. aprilli 2013. aasta kirjas sisaldunud nende lisade kirjeldust. Ülejäänud osas jättis ta kordustaotluse rahuldamata. Sellega seoses selgitas EKP, et keeldumine avalikustada detailset ja eraldi liigitatud teavet talle ja eurosüsteemi RKP-desse kuuluvate Kreeka riigivõlakirjade kohta tugineb EKP 4. märtsi 2004. aasta otsuse 2004/258/EÜ üldsuse juurdepääsu kohta EKP dokumentidele (EKP/2004/3) (ELT L 80, lk 42; ELT eriväljaanne 01/05, lk 51), mida on muudetud EKP 9. mai 2011. aasta otsusega 2011/342/EL, millega muudetakse otsust EKP/2004/3 (EKP/2011/6) (ELT L 158, lk 37) (edaspidi „muudetud otsus 2004/258”), artikli 4 lõike 1 punkti a teisele, kolmandale ja seitsmendale taandele. Keeldumist õigustab väidetavalt avaliku huvi kaitse seoses Euroopa Liidu ja ühe liikmesriigi, käesoleval juhul Kreeka Vabariigi, rahapoliitikaga, EKP ja eurosüsteemi RKP-de finantsseisundiga ja liidu finantssüsteemi stabiilsusega.

Menetlus Üldkohtus ja poolte nõuded

11 Üldkohtu kantseleisse 18. juulil 2013 saabunud avalduses esitas hageja käesoleva hagi.

12 Ettekandja-kohtuniku ettekande põhjal otsustas Üldkohus (üheksas koda) avada suulise menetluse.

13 Üldkohtu kodukorra artiklis 64 ette nähtud menetlust korraldavate meetmete raames esitas Üldkohus 28. oktoobril 2014 hagejale ja EKP-le kirjalikud küsimused. Hageja ja EKP vastasid nendele küsimustele ette nähtud tähtajaks.

14 Kodukorra artiklis 65 ette nähtud menetlustoimingute raames kohustas Üldkohus 3. novembri 2014. aasta määruses EKP-d esitama vahetuslepingu lisad A ja B. EKP täitis selle nõude ette nähtud tähtajaks. Vastavalt kodukorra artikli 67 lõike 3 kolmandale lõigule neid lisasid hagejale ei edastatud.

15 Poolte kohtukõned ja Üldkohtu küsimustele antud vastused kuulati ära 10. detsembri 2014. aasta kohtuistungil.

16 Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada „[EKP] 16. aprilli 2013. aasta otsus, mida on muudetud 22. mai 2013. aasta otsusega […], osas, milles ei olnud juba rahuldatud tema taotlust tutvuda [vahetuslepingu] lisadega A ja B”;

— mõista kohtukulud välja EKP-lt.

17 EKP palub Üldkohtul:

— jätta hagi rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

1. *Hagi kui terviku vastuvõetavus*

18 Esitamata formaalselt vastuvõetamatuse vastuväidet, vaidlustab EKP hagi vastuvõetavuse. Ta märgib, et hageja advokaat esitas juba enne hageja nimel vahetuslepingu lisadega tutvumise taotluste esitamist samad taotlused enda nimel. Viidatud taotlused, mis olid sisuliselt samasugused hageja nimel esitatud taotlustega, olid jäetud rahuldamata. Kuna hageja advokaat loobus rahuldamata jätmise peale esitatud hagist (kohtuasi T-70/13) 15. märtsil 2013, see tähendab samal päeval kui esitati hageja nimel taotlus dokumentidega tutvumiseks, tuleb jätta tühistamishagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.

19 Selles osas piisab, kui viidata, et EPK ei tuginenud hageja advokaadi poolt hageja nimel esitatud taotluste läbivaatamisel nende taotluste ebaproportsionaalsusele või õiguste kuritarvitamisele ega otsuste vaidlustamatuks muutumisele. Ta jättis need hageja taotlused 16. aprilli ja 22. mai 2013. aasta otsustega hoopis sisuliselt rahuldamata.

20 Kuna nende otsuste adressaat on hageja, on temal õigus nende peale hagi esitada. Erinevalt EKP seisukohast ei mõjuta hageja õigust hagi esitada tema poolt EKP-le esitatud taotluse võimalik vastuvõetamatus või mõne teise hageja poolt hagist loobumine Üldkohtu teises menetluses.

21 Järelikult tuleb see vastuvõetamatuse vastuväide tagasi lükata.

2. *EKP 22. mai 2013. aasta kirja tühistamise nõue*

Vastuvõetavus

22 EKP väidab, et hagi esimene nõue tühistada „[EKP] 16. aprilli 2013. aasta otsus, mida on muudetud 22. mai 2013. aasta otsusega” on vastuvõetamatu. Hageja ei ole piisavalt täpselt näidanud, millise EKP otsuse tühistamist ta soovib. Tühistamisnõudes toodud põhjendused käivad nii 16. aprilli 2013. aasta kui ka 22. mai 2013. aasta vastuse kohta.

23 Siinkohal tuleb meenutada, et vastavalt Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 21 esimesele lõigule, mida selle põhikirja artikli 53 esimese lõigu alusel kohaldatakse ka Üldkohtu menetluse suhtes, ja kodukorra artikli 44 lõike 1 punktile c, tuleb igas hagiavalduses märkida hagi ese. See teave peab olema piisavalt täpne, et kostja saaks ette valmistada oma kaitse ja Üldkohus saaks teostada oma kohtulikku kontrolli (kohtuotsus, 20.3.2013, Nexans France *vs.* Entreprise commune Fusion for Energy, T-415/10, EKL, EU:T:2013:141, punkt 49).

24 Käesolevas asjas tuleb arvesse võtta tühistamisnõude õiguslikku konteksti. Vastavalt muudetud otsuse 2004/258 artiklites 6 ja 7 ette nähtud menetlusele võib taotleja pärast dokumentidega tutvumise esialgse taotluse rahuldamata jätmist esitada kordustaotluse, milles palub EKP juhatusel see seisukoht läbi vaadata. Neid sätteid arvestades tuleneb nõudest tühistada „[EKP] 16. aprilli 2013. aasta vastus, mida on muudetud 22. mai 2013. aasta vastusega” piisavalt selgelt, et hageja palub tühistada esialgse otsuse läbivaatamise tulemusena tehtud otsuse, see tähendab EKP juhatuse 22. mai 2013. aasta kirja. Hageja kinnitas kohtuistungil, et tema tühistamisnõude selline tõlgendamine on õige.

25 Erinevalt sellest, mida väidab EKP, ei ole hageja selline kinnitus käsitatav nõude kohandamisena. Nimelt tulenes juba hagiavaldusest piisavalt selgelt, et tühistamisnõue on esitatud EKP 22. mai 2013. aasta otsuse suhtes.

26 Järelikult tuleb EKP 22. mai 2013. aasta otsuse tühistamisnõude suhtes esitatud vastuvõetamatuse vastuväide tagasi lükata.

Põhjendatus

27 Hageja tugineb enda tühistamisnõudes kolmele väitele. Esiteks väidab ta, et muudetud otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a seitsmes taane on õigusvastane. Teine väide puudutab ELTL artikli 296 teises lõigus ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktis c ette nähtud põhjendamiskohustuse rikkumist. Kolmas väide puudutab EKP kaalutluste põhjendatust.

28 Üldkohus peaks otstarbekaks uurida teist ja kolmandat väidet enne esimest väidet.

Teine väide, mis on tuletatud põhjendamiskohustuse rikkumisest

29 Hageja väidab, et EKP rikkus ELTL artikli 296 teisest lõigust ja põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktist c tulenevat põhjendamiskohustust. Selle väite põhjenduseks märgib ta, et erandeid üldsuse õigusest dokumentidega tutvuda tuleb tõlgendada ja kohaldada kitsalt. Dokumendi väljastamisest keeldunud institutsioon peab selgitama, kuidas selle dokumendi avalikustamine võib konkreetselt ja tegelikult kahjustada huvi, mis on kaitstud erandiga, millele ta tugineb. Käesolevas asjas on põhjendamiskohustusele seatud nõuded EKP-le antud kaalutlusõigust ja piiratud kohtulikku kontrolli arvestades eriti kõrged. Hageja arvates ei vasta EKP 22. mai 2013. aasta kiri nendele nõuetele.

30 EKP vaidleb nendele argumentidele vastu.

31 Siinkohal tuleb meenutada, et vastavalt ELTL artikli 296 teisele lõigule esitatakse õigusaktides nende vastuvõtmise põhjused.

32 Põhjendamiskohustus kujutab endast olulist vorminõuet, mida tuleb eristada põhjenduste põhjendatusest, mis puudutab vaidlusaluse akti sisulist õiguspärasust. Otsuse põhjendus peab olema kohandatud asjaomase õigusakti sisuga ning sellest peab selgelt ja ühemõtteliselt tulenema õigusakti vastuvõtnud liidu institutsiooni kaalutlused, et huvitatud isikud saaksid mõista võetud meetmete põhjendusi ning et liidu kohtud saaksid teostada kontrolli (kohtuotsus, 22.3.2001, Prantsusmaa *vs.* komisjon, C-17/99, EKL, EU:C:2001:178, punkt 35).

33 Põhjendamise nõude hindamisel tuleb arvesse võtta juhtumi asjaolusid, eelkõige akti sisu, põhjenduste olemust ning huvi, mis võib olla akti adressaatidel või teistel isikutel, keda akt otseselt ja isiklikult puudutab, selgituste saamiseks. Põhjenduses ei pea olema toodud kõik asjassepuutuvad faktilised ja õiguslikud asjaolud, kuna akti põhjenduse vastavust kohtrollides tuleb lisaks akti sõnastusele arvestada akti konteksti ja kõiki asjassepuutuvaid õigusnorme (kohtuotsus, 11.9.2003, Austria *vs.* nõukogu, C-445/00, EKL, EU:C:2003:445, punkt 49).

34 EKP 22. mai 2013. aasta kirja põhjendusi tuleb uurida seda kohtupraktikat arvestades.

35 Selles kirjas leidis EKP kõigepealt, et vahetuslepingu lisades A ja B sisalduvate andmete avalikustamine kahjustaks esiteks avalikku huvi seoses liidu ja liikmesriigi finants-, raha- või majanduspoliitikaga, teiseks EKP ja eurosüsteemi RKP-de finantsseisundit ning kolmandaks liidu ja liikmesriigi finantssüsteemi stabiilsust ning et osa nende dokumentide avalikustamisest keeldumist põhjendab seega muudetud otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a teine, kolmas ja seitsmes taane.

36 Seejärel selgitas EKP lähemalt enda seisukohta, et nende dokumentide avalikustamine kahjustaks avalikku huvi.

37 Esiteks täpsustas ta, et ta ei avalikusta detailset ja eraldi liigitatud teavet enda sekkumismeetmete kohta turgudel, kuna see võib kahjustada liidu rahapoliitika tõhusust. See kaalutlus kehtib eriti võlakirjade ostmisel SMP raames, mille puhul on tegemist sekkumistehingutega. SMP portfelli täpse koosseisu avalikustamine Kreeka riigivõlakirjade osas tooks nähtavale sekkumistehingutega järgitava strateegia ja

taktika, mis võib kahjustada EKP tulevaste võimalike sekkumistehingute tõhusust ja kokkuvõttes ka rahapoliitika tõhusust. Siinkohal täpsustas EKP, et tema ja eurosüsteemi RKP-de poolt SMP raames Kreeka riigivõlakirjade omandamise eesmärk ei olnud investeerimine, vaid see toimus avalikes huvides, nimelt väärtpaberituru asjaomastes segmentides häirete kõrvaldamiseks, et taastada rahapoliitika ülekandemehhanismi asjakohane toimimine, sest see on finantsstabiilsuse oluline koostisosa ja rahapoliitika tõhususe elementaarne tingimus. Ilma rahapoliitika tõhusa ülekandmiseta kogu euroalale oleks ohustatud finantsstabiilsus ja sellega kokkuvõttes ka ühisraha säilimine.

38 Teiseks juhib EKP tähelepanu asjaolule, et finantsturul osalejad ei avalikusta tavaliselt enda finantsportfellide täpset koosseisu, kui see kahjustaks nende finantshuve. Üldtunnustatud põhimõtte kohaselt nõrgestab üksikute nõuete täielik avalikustamine omaniku turupositsiooni tulevaste tehingute puhul, kuna sellisel juhul saaksid kolmandad isikud senise portfellistrateegia alusel ette ennustada tema investeerimisvajadusi ja -eelistusi tulevikus. Kuna eurosüsteemi RKP-d on avaliku sektori investorid, tuleks kaitsta avalikku huvi seoses EKP ja eurosüsteemi RKP-de finantsseisundiga ja piirata nende tehingutega ja bilansis sisalduvate summadega seotud detailse info avalikustamist.

39 See põhjendus vastab põhjendamiskohustuse nõuetele.

40 Nimelt sai eespool punktides 35–38 toodud EKP kaalutlustest teada nii õigusliku aluse, millele viimane tugines vahetuslepingu lisadega A ja B tutvumise taotluse rahuldamata jätmisel, nimelt muudetud otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a teine, kolmas ja seitsmes taane, kui ka põhjused, miks nende lisade sisu avalikustamine kahjustaks liidu ja liikmesriikide rahapoliitikat, EKP ja eurosüsteemi RKP-de finantsseisundit ja finantssüsteemi stabiilsust. Need võimaldavad ka Üldkohtul kontrollida EKP kaalutluste põhjendatust.

41 Ükski hageja esitatud argumentidest ei sea seda järeldust kahtluse alla.

42 Hageja leidis esiteks, et kuna EKP kogu tegevus toimub avalikes huvides, ei saanud ta vahetuslepingu lisade A ja B väljastamisest keeldumise õigustamisel piirduda häiretega turu asjaomastes segmentides ja sekkumismeetmete avaliku eesmärgiga.

43 See väide tuleb tagasi lükata.

44 Nagu nimelt nähtub eespool punktidest 35–38, ei piirdunud EKP 22. mai 2013. aasta kirjas üksnes sekkumismeetmetega järgitavate avalike eesmärkide mainimisega, vaid esitas ka konkreetsed põhjused, miks võib lisades A ja B sisalduva teabe avalikustamine kahjustada võimalike tulevikus võetavate sekkumismeetmete tõhusust ning EKP ja eurosüsteemi RKP-de finantssituatsiooni.

45 Teiseks väidab hageja, et EKP ei ole piisavalt selgitanud, kuidas võib vahetuslepingu lisades A ja B sisalduva teabe avalikustamine kahjustada võimalike tulevikus võetavate sekkumismeetmete tõhusust, sest esiteks on SMP juba lõppenud ja teiseks ei ole ta küsinud teavet otseselt SMP kohta, vaid üksnes vahetuslepingus sisalduvat teavet.

46 See väide tuleb tagasi lükata.

47 Nagu nimelt nähtub eespool punktidest 35–38, viitas EKP oma 22. mai 2013. aasta otsuses sellele, et vahetuslepingu lisades A ja B sisalduv teave ei ajenda turuosalisi mitte üksnes analüüsima SMP raames tehtud sekkumiste aluseks olnud taktikat ja strateegiat, vaid ka ennustama võimalike tulevikus võetavate sekkumismeetmete taktikat ja strateegiat, millega võib kahjustada nende meetmete tõhusust.

48 Kolmandaks väidab hageja, et EKP poolt põhjendustes kasutatud viited „häiretele turu asjaomastes segmentides” ja „ülekandemehhanismile” rahapoliitika valdkonnas ei ole piisavalt selged.

49 See väide tuleb tagasi lükata.

50 Nimelt ei olnud EKP erinevalt hageja seisukohast kohustatud lähemalt selgitama oma 22. mai 2013. aasta kirjas kasutatud väljendeid „häired turu asjaomastes segmentides" ja „ülekandemehhanism". Väljendi „häired turu asjaomastes segmentides" kohta tuleb kõigepealt meenutada, et üldiselt oli teada, et liidus oli alates 2010. aasta algusest võlakriis ja ilmnesid pinged euroala avaliku sektori teatud võlakirjaturgudel, mis tulenesid eelkõige turuosalejate murest avaliku sektori rahanduse jätkusuutlikkuse pärast tulenevalt väga suurest valitsemissektori eelarvepuudujäägist, seda eelkõige Kreekas. Samuti oli teada, et pinged olid üle kandunud teistele finantsturgude segmentidele ja EKP oli andnud teada SMP-st, et parandada rahapoliitika ülekandemehhanismi tõhusust. EKP poolt väljendi „ülekandemehhanism" kasutamise kohta piisab, kui märkida, et hageja, kellele kuuluvad institutsionaalse investorina Kreeka riigivõlakirjad, pidi selle mõiste tähendusest aru saama või oleks ta saanud selle tähenduse hõlpsasti leida, näiteks EKP veebisaiti külastades.

51 Neljandaks väidab hageja, et 22. mai 2013. aasta otsus ei sisalda mitte ühtegi faktilist asjaolu ja EKP tugines võimalike tulevikus võetavate sekkumismeetmete tõhususe kahjustamise osas puhtalt spekulatsioonile. Käesolevas asjas on aga põhjendamiskohustusest tulenevad nõuded eriti kõrged, kuna EKP-l on lai kaalutlusõigus otsustamisel, kas küsitud dokumentide avalikustamine võib kahjustada avalikku huvi.

52 See väide tuleb tagasi lükata osas, milles selles tuginetakse põhjendamiskohustuse kui olulise vorminõude rikkumisele.

53 EKP-l on küll lai kaalutlusõigus küsimuse osas, kas vahetuslepingu lisades A ja B sisalduvate andmete avalikustamine võib kahjustada avalikku huvi seoses liidu ja liikmesriigi finants-, raha- või majanduspoliitikaga, EKP ja eurosüsteemi RKP-de finantsseisundiga ning liidu ja liikmesriigi finantssüsteemi stabiilsusega; seetõttu peab liidu kohtu teostatav kontroll piirduma üksnes menetlusnormide järgimise ja põhjendamiskohustuse täitmise, faktiliste asjaolude sisulise õigsuse ning selle kontrollimisega, et asjaolude hindamisel ei oleks tehtud ilmselget kaalutlusviga ega tegemist ei oleks võimu kuritarvitamisega (kohtuotsus, 29.11.2012, Thesing ja Bloomberg Finance *vs*. EKP, T-590/10, EU:T:2012:635, punkt 43).

54 Samuti tuleb meenutada, et liidu kohtu piiratud kontrolli arvestades on EKP poolt enda otsuste piisav põhjendamine veelgi suurema tähtsusega. Just nii saab liidu kohus kontrollida, kas esinevad kaalutlusõiguse aluseks olevad faktilised ja õiguslikud asjaolud (vt selle kohta kohtuotsus, 21.11.1991, Technische Universität München, C-269/90, EKL, EU:C:1991:438, punkt 14).

55 Erinevalt hageja seisukohast ei takistanud põhjendamiskohustus aga käesolevas asjas EKP-d mingil moel tugineda kaalutlustele, mis võtavad arvesse turuosaliste hüpoteetilist käitumist pärast vahetuslepingu lisades A ja B sisalduva teabe avalikustamist ja sellise käitumise mõju tulevastele sekkumismeetmetele. Esiteks on see argumentatsioon nimelt piisavalt konkreetne, et võimaldada hagejal vaidlustada selle põhjendatust ja Üldkohtul teostada enda kontrolli. Teiseks õigustab EKP põhjenduse üldisust käesolevas asjas soov mitte avaldada teavet, mille kaitsmine on viidatud erandi eesmärk.

56 Viiendaks väidab hageja, et asjakohane ei ole põhjendus, mille kohaselt esines oht, et avaldatakse sekkumistehingute strateegia ja taktika, ning EKP leidis ekslikult, et tal on investeerimisvajadused ja -eelistused.

57 Ka need väited tuleb tagasi lükata.

58 Nimelt puudutavad need põhjenduse põhjendatust ega tõenda põhjendamiskohustuse kui olulise vorminõude rikkumist.

59 Järelikult tuleb käsitletav väide tagasi lükata osas, milles selles tuginetakse ELTL artikli 296 teise lõigu rikkumisele.

60 Osas, milles käsitletav väide tugineb ka põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktile c, mille kohaselt kätkeb õigus heale haldusele eelkõige asutuste kohustust oma otsuseid põhjendada, piisab, kui nentida, et eespool toodud kaalutlusi arvestades ei ole ka see edukas, ilma et seejuures tuleks lahendada küsimus, kas neid sätteid saab käesoleva asja asjaoludel kohaldada EKP suhtes.

61 Järelikult tuleb teine väide tervikuna tagasi lükata.

Kolmas väide, mis puudutab EKP kaalutluste põhjendatust

62 Hageja väidab, et EKP kaalutlused, millele viimane tugineb vahetuslepingu lisadega A ja B tutvumise taotluse rahuldamata jätmisel, on ekslikud. Kui pidada EKP esitatud argumente piisavaks nende lisadega tutvumise taotluse rahuldamata jätmiseks, oleks tegemist ELTL artikli 15 lõikes 3 ja põhiõiguste harta artiklis 42 toodud teabe saamise õiguse piiramisega, mis on ebaproportsionaalne ja võtaks sellelt õiguselt tema sisu.

63 EKP vaidleb nendele argumentidele vastu.

64 Selles osas tuleb kõigepealt märkida, et mõned hageja poolt selle väite raames esitatud argumendid võivad viidata sellele, et ta esitab õigusvastasuse väite, vaidlustades muudetud otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a teise ja kolmanda taande kooskõla ELTL artikli 15 lõikega 3 ja põhiõiguste harta artikliga 42.

65 Hageja täpsustas aga oma 10. novembri 2014. aasta vastuses Üldkohtu küsimustele (vt eespool punkt 13), et juhul kui Üldkohtu arvates on käesolevas asjas täidetud muudetud otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a teises ja kolmandas taandes ette nähtud erandite tingimused, loobub ta muudetud otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a teise ja kolmanda taande õigusvastasust puudutavast väitest.

66 Seega tuleb uurida, kas hageja argumendid näitavad, milles seisneb eksimus EKP seisukoha põhjendatuses, kui viimane leidis, et vahetuslepingu lisadega A ja B tutvumise taotluse osalist rahuldamata jätmist õigustab muudetud otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a teine ja kolmas taane.

67 Nagu nähtub eespool punktidest 35–38, siis EKP tõi selle seisukoha toetuseks sisuliselt esile, et tema ja eurosüsteemi liikmesriikide poolt SMP raames omandatud riigivõlakirjade kohta detailse ja eraldi liigitatud teabe avalikustamine võib ajendada turuosalisi tuletama seejuures järgitud strateegiat, taktikat ja meetodit ning ennustama strateegiat, taktikat ja meetodit, mida võidakse järgida sekkumiste korral tulevikus. See võib EKP arvates kahjustada nende sekkumismeetmete tõhusust ning lõpuks liidu rahapoliitikat ning EKP ja eurosüsteemi RKP-de finantssituatsiooni.

68 Hageja leiab, et need seisukohad on ekslikud. Selle väite toetuseks ei esita ta iseseisvaid argumente, vaid piirdub viitega argumentidele, mis esitati hagi teise väite raames, mis puudutas põhjendamiskohustuse rikkumist. Seega tuleb uurida hagi teise väite raames esitatud argumente osas, milles need ei puuduta üldse või ei puuduta üksnes põhjendamiskohustuse kui olulise vorminõude rikkumist, vaid puudutavad ka EKP kaalutluste põhjendatust.

– Väited, mis puudutavad muu hulgas EKP kaalutluste hüpoteetilisust

69 Hageja leiab, et EKP kaalutlused tuginevad puhtalt spekulatsioonidele ja üldsegi mitte asjaoludele. Sellised kaalutlused ei saa õigustada dokumentidega tutvumise keelamist muudetud otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a teise ja kolmanda taande alusel. Ka ei puudutanud tema taotlus sekkumismeetmeid, vaid üksnes vahetuslepingut ja SMP oli taotluse esitamise ajal juba lõppenud.

70 Selles osas tuleb kõigepealt meenutada, et muudetud otsuse 2004/258 eesmärk on vastavalt selle põhjendustele 2 ja 3 võimaldada suurem juurdepääs EKP dokumentidele kui see oli võimalik 3. novembri 1998. aasta otsuse 1999/284/EÜ üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Keskpanga dokumentidele ja arhiividele (EKP/1998/12) (EÜT L 110, lk 30) kehtivuse ajal, samas kaitstes EKP ja eurosüsteemi RKP-de iseseisvust ning teatud EKP ülesannete täitmise konfidentsiaalsust.

71 Muudetud otsuse 2004/258 artikli 2 lõige 1 annab kõigile liidu kodanikele ning kõigile füüsilistele ja juriidilistele isikutele, kelle elukoht või registrijärgne asukoht on mõnes liikmesriigis, õiguse tutvuda EKP dokumentidega, arvestades selles otsuses sätestatud tingimusi ja piiranguid.

72 Selle õiguse suhtes kehtivad teatud piirangud tulenevalt avalikust või erahuvist. Täpsemalt on muudetud otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a teises ja kolmandas taandes ette nähtud erandid dokumendiga tutvumisest, kui selle avalikustamine võiks kahjustada avaliku huvi kaitset seoses liidu või liikmesriigi finants-, raha- või majanduspoliitikaga või EKP või eurosüsteemi RKP-de sisefinantsidega.

73 Arvestades asjaolu, et muudetud otsuse 2004/258 artiklis 4 ette nähtud eranditega kaldutakse kõrvale sama otsuse artikli 2 lõikes 1 antud õigusest dokumentidega tutvuda, tuleb neid tõlgendada ja kohaldada kitsalt. Seega, kui EKP otsustab keelata dokumendiga, mille väljastamise taotlus on talle esitatud, tutvumise selle otsuse artikli 4 lõike 1 alusel, on ta üldjuhul kohustatud põhjendama, kuidas selle dokumendiga tutvumine võib konkreetselt ja tegelikult kahjustada huve, mida kaitseb mõni selles sättes toodud erand, millele see institutsioon tugineb (kohtuotsus Thesing ja Bloomberg Finance *vs.* EKP, punkt 53 eespool, EU:T:2012:635, punktid 41 ja 42).

74 Neid põhimõtteid arvestades tuleb hinnata, kas EKP seisukohad on piisavad selleks, et õigustada vahetuslepingu lisadega A ja B tutvumise taotluse osalist rahuldamata jätmist.

75 Mis puudutab esiteks hageja väidet, et EKP on tuginenud hüpoteesidele, siis tuleb meenutada, et muudetud otsuse 2004/258 artiklis 4 ette nähtud korra kohaselt peab EKP võrdlema esiteks olemasolevat olukorda, kus dokumentidega tutvumist ei ole (veel) võimaldatud, ja teiseks hüpoteetilist olukorda, kus dokumendid on tutvumiseks väljastatud. Järelikult ei saa ainuüksi asjaolu, et EKP võttis dokumentidega osalise tutvumise keelamise otsuses arvesse hüpoteetilisi olukordi, andes võimaluse tutvuda lisadega A ja B, seada kahtluse alla tema argumentide põhjendatust.

76 Teiseks tuleb uurida, kas hageja argumendid tõendavad, et EKP ei selgitanud enda 22. mai 2013. aasta otsuses piisavalt konkreetselt kaitstud huvi kahjustamise ohtu või et nendes kaalutlustes on tehtud ilmne hindamisviga.

77 Selles olukorras tuleb kõigepealt märkida, et hageja ei ole esitanud ühtegi argumenti, mis võiks seada kahtluse alla EKP selliste kaalutluste põhjendatuse, mille kohaselt oleks vahetuslepingu lisades A ja B sisaldanud andmete avalikustamine avaldanud SMP portfelli täpse koosseisu ja võimaldanud turuosalistel seeläbi saada teavet nominaalväärtuse, intressimäära, intresside maksekuupäeva ja SMP raames omandatud riigivõlakirjade tagasiostu kuupäeva kohta. Hageja piirdub siinkohal nimelt väitega, et ta ei soovi tutvuda dokumentidega, mis puudutavad otseselt EKP sekkumismeetmeid. EKP väitel on aga võimalik tuvastada vahetuslepingu lisades A ja B sisalduva teabe alusel Kreeka riigivõlakirjad, mille EKP ja eurosüsteemi RKP-d on omandanud SMP raames.

78 Erinevalt hageja seisukohast ei muuda asjaolu, et SMP on juba lõppenud, neid kaalutlusi ilmselt ekslikuks või asjakohatuks. Nimelt oleks vastavalt EKP argumentidele võinud vahetuslepingu lisades A ja B sisalduvate andmete avalikustamine ajendada turuosalisi ennustama tema ja eurosüsteemi RKP-de tulevaste sekkumiste raames kasutatavat strateegiat, taktikat ja meetodit. Nagu Üldkohus on juba varem otsustanud, on tavaline, et turuosalised kasutavad keskpankade avalikustatud teavet, kuna nende

analüüse ja otsuseid peetakse eriti oluliseks ja usaldusväärseks allikaks finantsturu aktuaalse ja tulevase arengu hindamisel (kohtuotsus Thesing ja Bloomberg Finance *vs.* EKP, punkt 53 eespool, EU:T:2012:635, punktid 52, 57 ja 63).

79 Hageja seab lisaks kahtluse alla EKP seisukoha, et tulevaste sekkumismeetmete tõhusust ning EKP ja eurosüsteemi RKP-de finantsseisundit võib kahjustada see, kui teatavad turuosalised tegutsevad nende ennustuste kohaselt, mis on tuletatud vahetuslepingu lisades A ja B sisalduvatest andmetest.

80 Selle osa kohta 22. mai 2013. aasta kirja põhjendustes on EKP täpsustanud, et SMP raames kasutatud meetodit puudutava teabe avalikustamine võib kahjustada selliseid sekkumismeetmeid, millel on samasugune või sarnane eesmärk SMP-ga järgitud eesmärgiga. Selliste programmide eesmärk on ajendada turuosalisi investeerima teatavatesse riigivõlakirjade kategooriatesse juba enne EKP ja eurosüsteemi RKP-de teostatavaid oste, et saada seeläbi kasu selliste ostudega tekitatud hinnaarengust. Programmidel võib olla positiivne mõju kõikidele asjaomasesse kategooriasse kuuluvatele võlakirjadele. Kuna turuosalised ei tea, milliseid võlakirju eelistavad EKP ja eurosüsteemi RKP-d, ajendatakse neid investeerima terve nimetatud võlakirjade kategooria ulatuses. Seevastu juhul, kui turuosalised saavad tutvuda kõikide vahetuslepingu lisades A ja B sisalduvate andmetega, võib esineda oht, et kahjustatakse sekkumismeetmeid ja kokkuvõttes EKP ja eurosüsteemi RKP-de rahapoliitikat ja finantsseisundit. Sellisel juhul võidakse ärgitada turuosalisi prognoosima nimetatud võlakirjade kategoorias täpsemalt nende riigivõlakirjade liigid, mida võivad osta EKP ja eurosüsteemi RKP-d, ja nad võivad keskenduda enda ostudes seda liiki võlakirjadele. Esiteks võib sellega kaasneda oht, et tõuseb kõikide selliste võlakirjade hind, mille suhtes on turuosalised leidnud, et EKP ja eurosüsteemi RKP-d võivad neid omandada. Kui tegemist on tõepoolest EKP ja eurosüsteemi RKP-de eelistatud võlakirjadega, võivad viimased otsustada kas osta neid võlakirju kõrgema hinna eest või osta teisi võlakirju, mis ei vasta nende esimesele eelistusele. Teiseks võivad EKP ja eurosüsteemi RKP-d otsustada osta asjaomases kategoorias erinevaid võlakirju, ajendamaks turuosalisi investeerima kõikidesse selle kategooria võlakirjadesse, mitte keskenduma teatud liiki võlakirjadele.

81 Selles osas leiab hageja kõigepealt, et EKP kaalutlused tuginevad vähetõenäolisele hüpoteesile. EKP avaldas küll 6. septembri 2012. aasta pressiteates OMT raames ostetavate riigivõlakirjade (edaspidi „OMT programm") tehnilised tunnused (vt eespool punkt 6). Siiski oli etteaimatav, et EKP ja eurosüsteemi RKP-d ei osta selle programmi raames riigivõlakirju.

82 Sellised olukorras leiab hageja esiteks, et euroala ministrite 2014. aasta lõpus tehtud otsusest nähtub, et rahapoliitika raames kavandati seoses Kreeka Vabariigiga võetava meetmena krediidiliini. Kreeka riigivõlakirjade ostmine ei olnud järelikult enam kavas.

83 See väide tuleb tagasi lükata.

84 Selles osas piisab, kui meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb ELTL artikli 263 alusel esitatud tühistamishagi raames liidu õigusakti seaduslikkust hinnata õigusakti vastuvõtmise ajal esinenud faktilisi ja õiguslikke asjaolusid silmas pidades (kohtuotsus, 7.2.1979, Prantsusmaa *vs.* komisjon, 15/76 ja 16/76, EKL, EU:C:1979:29, punkt 7). Hageja viidatud asjaolud leidsid aga aset pärast EKP 22. mai 2013. aasta otsuse vastuvõtmist ja need ei saa seega seada kahtluse alla selle otsuse seaduslikkust.

85 Teiseks väidab hageja, et vastavalt EKP 6. septembri 2012. aasta pressiteatele eeldab riigivõlakirjade ostmine OMT programmi raames, et riik, mille võlakirju osta kavatsetakse, lepib Euroopa stabiilsusmehhanismiga (edaspidi „ESM") kokku saneerimisprogrammis. Käesolevas asjas oleks saanud sellises programmis kokku leppimise välistada. ESM-i otsused langetatakse nimelt ühehäälselt ja üks Saksamaa valitsuse liige teatas, et arvestades nii Bundesverfassungsgericht'i (Saksamaa konstitutsioonikohus) kahtlusi, mis nähtuvad tema 14. jaanuari 2014. aasta eelotsusetaotlusest

kohtuasjades 2 BvR 2728/13–2 BvR 2731/13 ja 2 BvR 13/13 (kohtuasi C-62/14, Gauweiler jt, hetkel Euroopa Kohtu menetluses), kui ka Bundesbank'i (Saksamaa keskpank) kahtlusi OMT programmi seaduslikkuse osas, ei anta sellisele saneerimisprogrammile nõusolekut.

86 See väide tuleb tagasi lükata.

87 Siinkohal tuleb märkida, et hageja käsitab riigivõlakirjade ostmist OMT programmi raames nii, nagu seda kirjeldati EKP 6. septembri 2012. aasta pressiteates. Kuid eespool punktis 80 mainitud EKP kaalutlused ei piirdu aga riivivõlakirjade ostmisega OMT raames, vaid puudutavad igasuguseid sekkumismeetmeid, millel on samasugune või sarnane eesmärk SMP-ga järgitud eesmärgiga. EKP-l on seejuures enda ülesannete täitmise raames võetavate meetmete valikul ja kindlaksmääramisel väga lai kaalutlusõigus. Seega võib EKP uurimisel, kas lisadega A ja B tutvumine võis kahjustada liidu rahapoliitikat, tema või eurosüsteemi RKP-de finantssituatsiooni, võtta arvesse kõiki meetmeid, mida ta võib tulevikus võtta ega pea piirduma nende meetmetega, mis eeldavad, nagu on ette nähtud 6. septembri 2012. aasta pressiteates OMT kohta, et riigivõlakirjade ostmine selle programmi raames on seotud tingimusega, et asjaomane liikmesriik lepib ESM-iga kokku saneerimisprogrammis.

88 Igatahes ei tõenda hageja argumendid, et EKP 22. mai 2013. aasta otsuse vastuvõtmise ajal oli ilmne, et pressiteates nimetatud tingimusi ei ole võimalik täita.

89 Mis puudutab esiteks Bundesverfassungsgerichti eelotsusetaotlusest kohtuasjas C-62/14 tuletatud argumenti, siis piisab, kui märkida, et sellest ei nähtu, et selle kohtu arvates on igasugune riigivõlakirjade ostmine EKP või eurosüsteemi RKP-de poolt OMT programmi raames vastuolus liidu esmase õigusega. Selle eelotsusetaotluse punktidest 99 ja 100 nähtub vastupidi, et nimetatud kohus ei välista, et kitsa tõlgendamise puhul võib OMT programm olla liidu õigusega kooskõlas.

90 Mis puudutab teiseks argumenti, mis on tuletatud Saksamaa valitsuse ühe liikme teada antud kavatsusest mitte nõustuda uue saneerimisprogrammiga, siis piisab, kui märkida, et EKP 6. septembri 2012. aasta pressiteatest nähtuvalt kehtis OMT programm selliste riikide suhtes, milles oli juba käimas saneerimisprogramm. Isegi kui oletada, et sellise liikmesriigi suhtes, milles ei olnud veel käimas saneerimisprogrammi, ei oleks saanud sellises programmis kokku leppida, ei oleks see välistanud nende riikide võlakirjade ostmist, mis juba selles programmis osalesid.

91 Järelikult ei tõenda ükski hageja argument, et 22. mail 2013, see tähendab EKP poolt vaidlusaluse taotluse osalise rahuldamata jätmise ajal, oli võimalik välistada, et tema või eurosüsteemi RKP-d ostavad riigivõlakirju OMT programmi raames.

92 Järelikult tuleb nentida, et hageja esitatud argumendid ei tõenda seda, et eespool punktides 37 ja 38 nimetatud EKP kaalutlused, mille kohaselt võib vahetuslepingu lisades A ja B sisalduvate andmete avalikustamine kahjustada selliseid sekkumismeetmeid, millel on samasugune või sarnane eesmärk kui SMP-l, tuginevad hüpoteesile, mis ei ole piisavalt tõenäoline, või et need kaalutlused sisaldavad ilmseid hindamisvigu.

93 Teiseks leiab hageja, et EKP kaalutlused, mille kohaselt oleks võinud vahetuslepingu lisades A ja B sisalduvate andmete avalikustamine kahjustada tulevaste sekkumismeetmete tõhusust, ei saa puudutada meetmeid, millel on erinevad eesmärgid kui SMP-l. Nimelt, isegi kui sellised meetmed hõlmaksid ka riigivõlakirjade ostmist, ei saa juhul, kui sekkumismeetmetel on erinevad eesmärgid, korduda SMP raames toimunud ostudega sarnaseid oste.

94 See väide tuleb tagasi lükata.

95 Esiteks on see väide tulemusetu. Nimelt on EKP kaalutlused, mis esitati SMP-ga samasuguse või sarnase eesmärgiga sekkumismeetmete kohta ja mida on uuritud eespool punktides 80–92, iseenesest piisavad, et õigustada vahetuslepingu lisadega A ja B tutvumise taotluse osalist rahuldamata jätmist.

96 Nagu EKP õigesti leiab, esineb juhul, kui sekkumine hõlmab võlakirjade ostmist EKP ja eurosüsteemi RKP-de poolt, igatahes risk, et turuosalised üritavad eelnenud ostude kohta käiva teabe alusel välja selgitada – kas õigesti või mitte – EKP ja eurosüsteemide RKP-de eelistused teatud liiki riigivõlakirjade suhtes, mille puhul nad lähtuvad sellest, et need eelistused kehtivad sõltumata võlakirjade ostmise eesmärgist.

97 Sellisel juhul võib aga eespool punktis 80 toodud kaalutlustel vahetuslepingu lisades A ja B sisalduva teabe avalikustamine kahjustada EKP sekkumismeetmete tõhusust ning EKP ja eurosüsteemi RKP-de finantssituatsiooni.

98 Kokkuvõttes tuleb seega sedastada, et ükski hageja esitatud argumentidest ei tõenda, et EKP 22. mai 2013. aasta kirjas toodud kaalutlused, mille kohaselt võib vahetuslepingu lisade A ja B avalikustamine kahjustada tulevaste sekkumismeetmete ja lõpuks rahapoliitika tõhusust ning EKP ja eurosüsteemi RKP-de finantssituatsiooni, tuginevad täielikult hüpoteetilisele olukorrale ja sisaldavad ilmset hindamisviga.

– Väide, mis on tuletatud sekkumistega järgitavast avalikust huvist

99 Hageja arvates on EKP kaalutlused seoses tema portfellistrateegia ja investeerimiseelistustega ekslikud. EKP investeeringud toimuvad avalikes huvides ning seetõttu puudub tal nii portfellistrateegia kui ka investeerimiseelistused.

100 Ka see väide tuleb tagasi lükata.

101 Selles osas piisab, kui märkida, et võlakirjade ostmist hõlmava sekkumise puhul ei välista selle toimumine avalikes huvides, et EKP ja eurosüsteemi RKP-d võiksid eelistada teatud liiki riigivõlakirju.

102 Kokkuvõttes tuleb seega nentida, et ükski hageja esitatud väidetest ei saa seada kahtluse alla EKP selliste kaalutluste põhjendatust, mille kohaselt õigustab vahetuslepingu lisadega A ja B tutvumise keelamist muudetud otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a teine ja kolmas taane.

103 Arvestades eespool punktis 65 mainitud hageja selgitust, ei tule uurida väidet muudetud otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a teise ja kolmanda taande võimaliku õigusvastasuse kohta.

104 Järelikult tuleb käesolev väide tagasi lükata, ilma et tuleks uurida väiteid seoses muudetud otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a seitsmenda taandega, milles on ette nähtud, et dokumendiga ei lubata tutvuda või seda avalikustada, kui see kahjustaks avalikku huvi seoses liidu või liikmesriigi finantssüsteemi stabiilsusega. Need väited tuleb nimelt tagasi lükata tulemusetuse tõttu. Vastavalt muudetud otsuse 2004/258 artikli 4 ülesehitusele on tutvumise taotluse rahuldamata jätmine õigustatud juhul, kui täidetud on ühe selles artiklis toodud erandi tingimused. Käesolevas asjas saab rahuldamata jätmisel tugineda muudetud otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a teisele ja kolmandale taandele. Seega, isegi kui muudetud otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a seitsmendat taanet puudutavad väited on põhjendatud, ei saa need seada kahtluse alla dokumentidega tutvumise taotluse rahuldamata jätmise õigustatust.

Esimene väide, mis on tuletatud 22. mai 2013. aasta otsuse õigusliku aluse ebaseaduslikkusest

105 Selles väites leiab hageja, et muudetud otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a seitsmes taane ei ole kooskõlas ELTL artikli 15 lõikega 3 ja põhiõiguste harta artikliga 42. Esiteks ei hõlma selles sättes toodud erandit enam Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145,

lk 43; ELT eriväljaanne 01/003, lk 331). Teiseks ei viita otsuse 2011/342 põhjendused keeldumiste põhjenduste sellisele laiendamisele. Nimetatud otsus ei saa seega olla aluseks EKP 22. mai 2013. aasta otsusele.

106 EKP vaidleb nendele argumentidele vastu.

107 See väide tuleb eespool punktis 104 esitatud kaalutlustel tulemusetuse tõttu tagasi lükata.

108 Kuna kõik esitatud väited tuleb tagasi lükata, tuleb EKP 22. mai 2013. aasta otsuse tühistamise nõue rahuldamata jätta.

3. *EKP 16. aprilli 2013. aasta kiri*

109 Nagu on selgitatud eespool punktis 24, tuleb tühistamisnõuet tõlgendada nii, et sellega on silmas peetud üksnes EKP 22. mai 2013. aasta otsust.

110 Isegi kui eeldada, et hageja esitas nõude ka EKP 16. aprilli 2013. aasta kirja tühistamiseks, tuleks see nõue igatahes rahuldamata jätta, kuna kõik EKP 22. mai 2013. aasta kirja tühistamise nõude põhjendamiseks esitatud väited tuleb tagasi lükata ja hageja ei ole esitanud eraldi väiteid EKP 16. aprilli 2013. aasta otsuse võimaliku tühistamise nõude põhjendamiseks.

111 Järelikult ei tule arutada EKP esitatud vastuvõetamatuse väidet, mille kohaselt ei ole EKP 16. mai 2013. aasta kirja võimalik tühistamisnõue piisavalt selge.

112 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb hagi tervikuna rahuldamata jätta.

Kohtukulud

113 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud hageja kahjuks, mõistetakse kohtukulud vastavalt EKP nõudele välja hagejalt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (üheksas koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holsteinilt.

Berardis Czúcz Popescu

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 4. juunil 2015 Luxembourgis.

Allkirjad